

Til § 57

Til nr. 1-4

Forslagene indeholder de ændringer, der er en følge af etableringen af skatte- og ejendomsvurderingsforvaltningen som en enhedsforvaltning. Der er således tale om nødvendige konsekvensrettelser af myndighedsbetegnelser som led i den nye organisering af skattemyndighederne, der udmønter kommunalreformen. Der henvises til omtalen under afsnit 1 og 2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Med det samtidigt fremsatte forslag til skatteforvaltningsloven etableres skatteforvaltningen som en enhedsforvaltning, hvis afgørelser som hovedregel kan påklages til Landsskatteretten. Dette indebærer, at bestemmelser i den nuværende lovgivning, der giver adgang til at påklage visse afgørelser til Landsskatteretten, herunder pvc-afgiftslovens § 26, kan ophæves som overflødige.

For så vidt angår ophævelsen af pvc-afgiftslovens § 25 henvises til afsnit 2.1.c. i de almindelige bemærkninger.

Til § 58

Til nr. 1-3

Forslagene indeholder de ændringer, der er en følge af etableringen af skatte- og ejendomsvurderingsforvaltningen som en enhedsforvaltning. Der er således tale om nødvendige konsekvensrettelser af myndighedsbetegnelser som led i den nye organisering af skattemyndighederne, der udmønter kommunalreformen. Der henvises til omtalen under afsnit 1 og 2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Med det samtidigt fremsatte forslag til skatteforvaltningsloven etableres skatteforvaltningen som en enhedsforvaltning, hvis afgørelser som hovedregel kan påklages til Landsskatteretten. Dette indebærer, at bestemmelser i den nuværende lovgivning, der giver adgang til at påklage visse afgørelser til Landsskatteretten, herunder registreringsafgiftslovens § 29 a, kan ophæves som overflødige.

For så vidt angår ophævelsen af registreringsafgiftslovens § 29 henvises til afsnit 2.1.c. i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Der er tale om en konsekvensændring af forslaget under nr. 4 om at ophæve registreringsafgiftslovens

§ 29 a. Bestemmelsen i § 29 a, stk. 1, nr. 1, henviser til de anførte bestemmelser. Det foreslås, at der indsættes en direkte henvisning til disse bestemmelser i § 30, stk. 1, i stedet for den gældende henvisning til § 29 a, stk. 1, nr. 1.

Til § 59

Til nr. 1-10 og 13

Forslagene indeholder de ændringer, der er en følge af etableringen af skatte- og ejendomsvurderingsforvaltningen som en enhedsforvaltning. Der er således tale om nødvendige konsekvensrettelser af myndighedsbetegnelser som led i den nye organisering af skattemyndighederne, der udmønter kommunalreformen. Der henvises til omtalen under afsnit 1 og 2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 11

Efter de gældende regler i selskabsskattelovens § 31 har Ligningsrådet kompetencen til at tillade sambeskatning mellem selskaber. Ligningsrådet har imidlertid i en længere årrække bemyndiget de selskabslignende myndigheder til at træffe konkrete afgørelser om sambeskatning. Ligningsrådet fastsætter årligt – som supplement til lovbestemmelserne – overordnede retningslinier for de selskabslignende myndigheders udøvelse af denne kompetence, for tiden TSS-cir. nr. 2003-40 om sambeskatning mellem selskaber. I cirkulærets punkt 3 foreskrives bl.a., at klage over nægtet sambeskatning skal stiles til Ligningsrådet.

Under hensyn til, at et af kommunalreformens overordnede hensyn er at tilvejebringe et enstrengt klagesystem, og at Skatterådet således ikke skal fungere som klageorgan, er det ikke fundet hensigtsmæssigt at bevare Skatterådet som klageinstans for sager om nægtet sambeskatning. I stedet foreslås det, at Skatterådet som hidtil skal kunne fastsætte overordnede regler for betingelser og vilkår for sambeskatning, men at kompetencen til at træffe konkrete afgørelser overføres til told- og skatteforvaltningen; det bemærkes herved, at de skatteansættende myndigheder hidtil har udøvet kompetencen efter bemyndigelse fra Ligningsrådet, jf. ovenfor.

De foreslåede regelændringer har således ingen konkrete konsekvenser for afgørelseskompetencen i første instans, hvorimod de har den virkning, at told- og skatteforvaltningens afgørelser fremover ikke vil kunne påklages til Skatterådet, men derimod til Landsskatteretten i overensstemmelse med de almindelige regler.